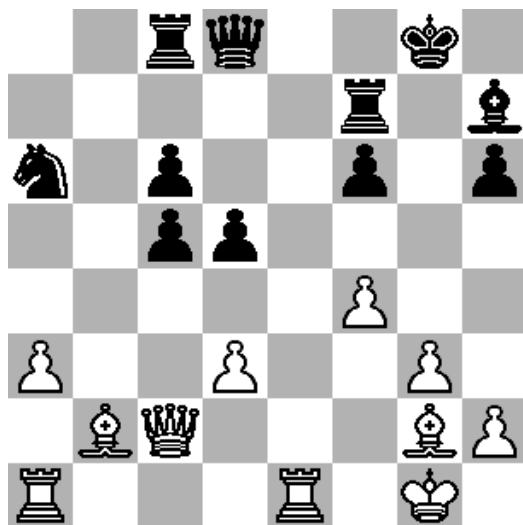

ODI 1 - WSC 1 gespeeld op 25 februari 2003:

1w P.Wijnand	½ - ½	M.Zegstroom	1861
2z W.Birkhoff	½ - ½	K.de Rooij	1939
3w R.Tijssens	0 - 1	J.Loos	1667
4z D.Spel	0 - 1	J.Warmerdam	1786
5w E.van Wigcheren	1 - 0	P.Warmerdam	1603
6z H.Boom	½ - ½	F.Verbeek	1535
7w W.Blijstra	0 - 1	J.Kolkman	
8z C.Pieters	½ - ½	A.Marcus	1577

WSC 1	3 - 5	ODI 1	

In een weinig opwindende stelling bood Wijnand al na 15 zetten remise aan. Birkhoff kwam in zijn geliefde Caro-Kann terecht. Wit koos jammer genoeg voor een tamme variant en in dit soort stellingen kom je niet snel tot combinaties. Met zijn jarenlange ervaring wist Wim de partij solide tot remise te voeren.

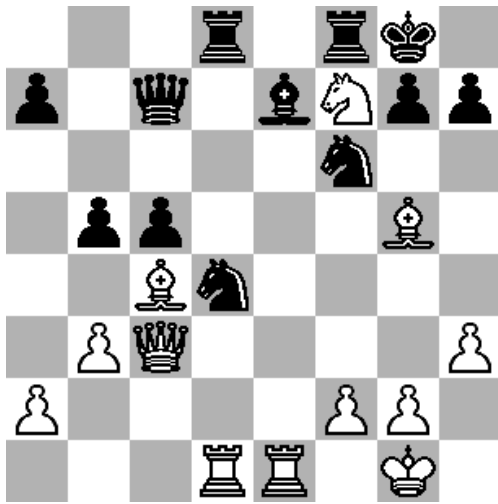

Tijssens kwam wat moeilijk uit de opening, maar wist toch nog deze gunstige stelling te bereiken. Vanaf dit punt ging het echter mis: **23.De2?!** de snelste weg naar winst was 23.Lh3 Tb8 24.Le6 c4 25.Ld4 Lxd3 26.Da4, maar de tekstzet bederft nog niets. **Tb8 24.Tab1** of 24.Tac1 c4 25.dxc4 Db6+ 26.c5 Dxb2 27.Dxa6 **c4 25.Lh3?** maar nu is deze zet niet goed meer, beter 25.Dg4+ Kf8 26.f5 cxd3 27.Lc1! Te7 28.Lxh6+ Ke8 29.Dd4 en wit staat nog steeds goed **cxd3 26.Dd2?** mist zijn laatste kans op een gelijke stelling met 26.Dg4+ Kf8 27.f5 **Te7 27.Le6+ Txe6! 28.Txe6 Db6+ 29.Te3 Pc5 30. Dc3 Pa4** en opgegeven. (PW)

Zelf kreeg ik 1.e4 e5 2.Lc4 voorgeschoteld, kwam met zwart goed uit de opening en speelde toen op de koningsaanval. Maar omdat zwart nog niet gerokeerd had kreeg wit de gelegenheid om een tegenaanval op touw te zetten. Zelfs de koffiejuffrouw van het restaurant waar we speelden zag dat ik veel te lang over alle combinatoire mogelijkheden nadacht: nog snel 2 pionnetjes geofferd dan maar. Toen werd het moeilijk voor mijn tegenstander: hij maakte in mijn tijdnood de fout zelf ook snel te gaan spelen en die zuinigheid brak hem op. Een gunstig toreneindspel leidde uiteindelijk zelfs tot een stelling met Dame en Toren meer. Nadat ik dacht hem mat gezet te hebben claimde hij de partij omdat mijn vlag intussen gevallen was. Nadien werd echter vastgesteld dat wit op het moment supreme niet mat stond. Hij kon nog een pionnetje slaan, dus kwam er een nul voor mij op het wedstrijdformulier. Reglementair juist, maar toch bijzonder zuur.

De tegenstander van Van Wigcheren speelde de Aljechin verdediging. Hij koos voor een passieve opstelling en wanneer je dan ook nog op pionwinst gaat spelen en je ontwikkeling verwaarloosd roep je zelf het onheil over je af. Binnen de kortste keren won wit de pion terug en zwarts niet ontwikkelde damevleugel kwam hem toen duur te staan: na 18 zetten was de winst binnen.

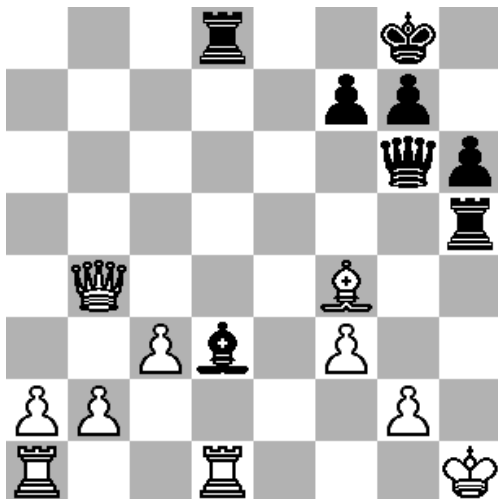
In een partij met een onregelmatige opening offerde de tegenstander van Boom een pion waarvoor hij m.i. te weinig compensatie kreeg. Na een afwikkeling op f7 kreeg Harry 2 lichte stukken voor een toren en 2 pionnen. Hoewel hij iets beter stond werd de vrede toch maar getekend aangezien de wedstrijd toen al beslist was.

Over de ‘afwikkeling op f7’ kan nog wel iets gezegd worden: wit heeft net **22.Pxf7** gespeeld en de partij ging verder met **bxc4? 23.Pxd8 Txd8 24.Dxc4+ Kf8 25.b4** en voldoende tegenspel. Maar waarom niet gewoon 22. ... Txf7 23.Lxf7+ Kxf7 waarna b4 niet kan vanwege Pe2+ met kwaliteitswinst? Zwart houdt dan een extra pion over in vergelijking met de partij en, niet onbelangrijk, controle over veld c4 en daarmee ook over de diagonaal a2-g8.
(PW)

Pieters kreeg een Sämisch variant voorgeschoteld, Hieruit kunnen zeer spectaculaire stellingen ontstaan, vooral wanneer tegenzijdig gerokeerd wordt. Wit koos echter voor de bloedarme afruilvariant. Wanneer je hierop je hoop hebt gevestigd kan je beter op de 1e zet remise aanbieden.

Blijstra speelde met wit **1.e4.e5 2.Pf3 Pc6 3.Lc4 Pf6 4.Pg5**, deze laatste zet wordt in Duitsland ook wel ‘der Stumpferzug’ genoemd. Zo eenvoudig ligt het echter niet, zwart offert een pion voor goed aanvalsspel, maar het paard op a5 na **d5 5.exd5 Pa5** blijft een zorgenkindje. Blijstra won nog een tweede pion, maar hierdoor kreeg zwart juist nog meer tegenspel. Voorzichtigheid was dus geboden.

Speelt wit nu Kg1 dan is de angel bij zwart er een beetje uit, maar Wim speelde de afschuwelijke zet **Lh2??** en kon na **Dg3** de stukken weer in de doos doen. Let wel: als de witte dame op bijv. a4 had gestaan, dan zou ook Kg1 direct hebben verloren vanwege Db6+.

Ik herken hier wel wat in: zelf overkomt mij dit de laatste tijd ook te veel. Zelfs met een negatieve ELO speel je zo’n zet niet. Frustrerend om een goede partij zo te beëindigen en niet alleen jammer voor jou maar ook voor het team. Ze moeten ons maar snel voor jonkies inwisselen.

Dick Spel